

საქმე # 010141319700079173

საქმე №1/აგ-51-19წ.

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

18 აპრილი, 2019 წელი

ქ. თბილისი

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ
შემდეგი შემადგენლობით:**

თავმჯდომარე: მზია ლომთათიძე
მოსამართლეები: მარინა ხოლოაშვილი
გერონტი კახეთელიძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა მსჯავრდებულ კა-----ის
შუამდგომლობა ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო, განაჩენის გადასინჯვის
თაობაზე.

აღწერილობით - სამოტივაციო ნაწილი:

**თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 03 თებერვლის
განაჩენით:**

კა-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 260-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის
ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 2 (ორი) წლით
თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების თანახმად,
ჩაეთვალი პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 2 (ორი) წელი. მასვე,
საქართველოს სსკ-ის 42-ე მუხლის თანახმად, დამატებითი სასჯელის სახედ
განესაზღვრა ჯარიმა 3000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით სახელმწიფო ბიუჯეტის
სასარგებლოდ.

კა-----ეს „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“
საქართველოს კანონის შესაბამისად, 5 (ხუთი) წლის ვადით ჩამოერთვა:
სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება; საადვოკატო საქმიანობის
უფლება; პედაგოგიურ და საგანმანათლებლო დაწესებულებაში საქმიანობის
უფლება; სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის სახაზინო

(საბიუჯეტო) დაწესებულებებში - საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის უფლება; პასიური საარჩევნო უფლება; იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვისა და ტარების უფლება; საექიმო ან/და ფარმაცევტული საქმიანობის უფლება, აგრეთვე აფთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლება.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 23 თებერვლის განაჩენით:

მსჯავრდებული კა-----ე გათავისუფლდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 3 თებერვლის განაჩენით საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის დანიშნული ძირითადი სასჯელისაგან - 2 (ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთისაგან, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლის შესაბამისად, ჩაეთვალა პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 2 (ორი) წელი. დანარჩენ ნაწილში თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 3 თებერვლის განაჩენი დარჩა უცვლელი.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 13 იანვრის განაჩენით:

კა-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ განესაზღვრა საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 130 (ას ოცდაათი) საათის ვადით.

„ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-3 მუხლის საფუძველზე, კა-----ეს 3 (სამი) წლის ვადით ჩამოერთვა: ა) სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება; ბ) საექიმო და ფარმაცევტული საქმიანობის უფლება, აგრეთვე აფთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლება; გ) საადვოკატო საქმიანობის უფლება; დ) პედაგოგიურ და საგანმანათლებლო დაწესებულებებში საქმიანობის უფლება; ე) სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში - საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის უფლება; ვ) პასიური საარჩევნო უფლება; ზ) იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვისა და ტარების უფლება.

2019 წლის 02 აპრილს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს შუამდგომლობით მომართა მსჯავრდებულმა **კა-----ემ**, რომელმაც ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო, მის მიმართ გამოტანილი განჩინებების გადასინჯვა და ჩამორთმეული უფლებების აღდგენა მოითხოვა, საკონსტიტუციო სასამართლოს შესაბამისი გადაწყვეტილების საფუძველზე.

სააპელაციო პალატამ ზეპირი მოსმენის გარეშე შეამოწმა მსჯავრდებულ კა-----ის შუამდგომლობის საფუძვლიანობა და მიაჩნია, რომ წარმოდგენილი შუამდგომლობა უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ, შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქართველოს სსკ-ის 310-ე მუხლის „დ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, განაჩენი ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო გადაისინჯება, თუ არსებობს საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება, რომელმაც არაკონსტიტუციურად ცნო ამ საქმეში გამოყენებული სისხლის სამართლის კანონი.

საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2017 წლის 30 ნოემბრის გადაწყვეტილებით (საქმე – საქართველოს მოქალაქე გივი შანიძე საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ), საქართველოს კონსტიტუციის მე-16 მუხლთან მიმართებით, არაკონსტიტუციურად იქნა ცნობილი, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273-ე მუხლის სიტყვების „ექიმის დანიშნულების გარეშე უკანონოდ მოხმარება“ ის ნორმატიული შინაარსი, რომელიც ითვალისწინებს სისხლისსამართლებრივ პასუხისმგებლობას „ნარკოტიკული საშუალებების, ფსიქოტროპული ნივთიერებების, პრეკურსორებისა და ნარკოლოგიური დახმარების შესახებ“ საქართველოს კანონის დანართი N2-ის 92-ე პორიზონტალურ გრაფაში განსაზღვრული ნარკოტიკული საშუალება მარიხუანის მოხმარებისთვის.

ხსენებულის საფუძველზე, საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ სადავო ნორმა არაკონსტიტუციურია მისი ბლანკეტურობის გამო. იგი ყოველგვარი გამონაკლისის გარეშე ადგენს სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობას მარიხუანის განმეორებითი მოხმარებისთვის, რაც არაკონსტიტუციურია პიროვნების თავისუფალი განვითარების უფლებასთან მიმართებით. სადავო ნორმით გათვალისწინებული რეგულირება წარმოადგენს ადამიანის პირადი ავტონომიით დაცულ სფეროში არაპროპორციულ ჩარევას და შესაბამისად ეწინააღმდეგება საქართველოს კონსტიტუციის მე-16 მუხლს.

მოცემულ შემთხვევაში, **თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 13 იანვრის განაჩენით კა-----ეს** მსჯავრი დაედო ნარკოტიკული საშუალება ტეტრაჰიდროკანაბინოლის (მარიხუანას) ექიმის დანიშნულების გარეშე უკანონო მოხმარებისათვის, ჩადენილი ასეთი ქმედებისათვის ადმინისტრაციულსახდელდადებული პირის მიერ, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით.

ვინაიდან საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლომ 2017 წლის 30 ნოემბრის გადაწყვეტილებით დაადგინა ექიმის დანიშნულების გარეშე, ნარკოტიკული საშუალება მარიხუანის უკანონოდ მოხმარებისათვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის დაკისრების კონსტიტუციასთან შეუსაბამობა, (იხ. გადაწყვეტილება) **მსჯავრდებული კა-----ე** უნდა გათავისუფლდეს საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისაგან. მასვე უნდა აღუდგეს ამავე განაჩენით „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის საფუძველზე ჩამორთმეული უფლებები. რაც შეეხება სასჯელს - საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას 130 (ას ოცდაათი)

საათით, თბილისის პრობაციის ბიუროს 2019 წლის 12 აპრილის №2/05/32992 წერილის თანახმად, კა-----ემ თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 13 იანვრის განაჩენით დაკისრებული საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის (130 საათი) მოხდა დაასრულა 2017 წლის 13 ივნისს.

ამასთან, **მსჯავრდებულ კა-----ისათვის** თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 03 თებერვლის განაჩენით დანიშნულ და თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 23 თებერვლის განაჩენით უცვლელად დატოვებულ „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის საფუძველზე 5 (ხუთი) წლით ჩამორთმეულ უფლებებს, უნდა დარჩეს უცვლელი, ვინაიდან ნარკოტიკული საშუალება მარიხუანის უკანონო შეძენა-შენახვისათვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისაგან გათავისუფლების თაობაზე საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს არ უმსჯელია. რაც შეეხება ამავე განაჩენით დანიშნულ დამატებით სასჯელს - ჯარიმას 3000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით, საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს აღსრულების ეროვნული ბიუროს თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2019 წლის 16 აპრილის №29009 წერილის თანახმად, თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 03 თებერვლის განაჩენი ამ ნაწილში აღსრულებულია და ჯარიმის თანხა - 3000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით გადარიცხულია სახელმწიფო ბიუჯეტში 2015 წლის 09 მარტს.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, მსჯავრდებულ კა-----ის შუამდგომლობა უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2017 წლის 30 ნოემბრის გადაწყვეტილებით, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის სსსკ-ის 310-314-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

მსჯავრდებულ კა-----ის შუამდგომლობა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ.

მსჯავრდებული კა-----ე გათავისუფლდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 13 იანვრის განაჩენით საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისაგან. მასვე, აღუდგეს ამავე განაჩენით „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-3 მუხლის საფუძველზე, კა-----ეს 3 (სამი) წლის ვადით ჩამორთმეული უფლებები: ა) სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება; ბ) საექიმო და ფარმაცევტული საქმიანობის უფლება, აგრეთვე აფთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლება; გ)

საადვოკატო საქმიანობის უფლება; დ) პედაგოგიურ და საგანმანათლებლო დაწესებულებებში საქმიანობის უფლება; ე) სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში - საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის უფლება; ვ) პასიური საარჩევნო უფლება; ზ) იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვისა და ტარების უფლება.

მსჯავრდებულ კა-----ისათვის თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 3 თებერვლის განაჩენით საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის საფუძველზე, 5 (ხუთი) წლის ვადით ჩამორთმეული სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება; საადვოკატო საქმიანობის უფლება; პედაგოგიური და საგანმანათლებლო დაწესებულებაში საქმიანობის უფლება; სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში - საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის უფლება; პასიური საარჩევნო უფლება; იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვის და ტარების უფლება, საექიმო და ფარმაცევტული საქმიანობის, ასევე ავთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობის და წარმომადგენლობის უფლება, დარჩეს უცვლელი.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

თავმჯდომარე:

მ. ლომთათიძე

მოსამართლეები:

მ. ხოლოაშვილი

გ. კახეთელიძე